

Ivan Eľko, štruktúrovaný životopis.

Narodil som sa dňa 6. dec. 1964 na Myjave. Otec, zosn. Ján Eľko, bol farárom v Krajnom, matka, zosn. Ružena rod. Záleská bola učiteľkou, nemohla však učiť. Mám štyroch starších súrodencov. V Krajnom som bol pokrstený a konfirmovaný.

Základnú školu som navštevoval v rokoch 1970 – 78 v Krajnom, gymnázium v r. 1978 – 82 na Myjave. V rokoch 1982 – 87 som študoval teológiu na Slovenskej evanjelickej bohosloveckej fakulte v Bratislave. Ordinovaný som bol 19. júla 1987 v Bratislave. Po ordinácii som sa stal kaplánom v Kostolnom.

V r. 1987 – 89 som vykonával základnú vojenskú službu.

V r. 1989 - 1992 som bol kaplánom a v r. 1992 - 1999 farárom v Krajnom.

V Myjavskom senioráte som bol zodpovedný za prácu s mládežou. V r. 1994 – 1999 som bol seniorálnym presbyterom, zapisovateľom a delegátom na dištriktuálny konvent.

V r. 1999 som sa stal zborovým farárom v Nitre. Podieľal som sa na dostavbe a zariadení nového Evanjelického kostola Svätého Ducha v Nitre.

V rozsiahlom dedinskom zbore v Krajnom i vo veľkom mestskom zbore v Nitre som sa snažil a snažím o to, aby moja bohoslužobná, misijná a pastorálna činnosť zasahovala všetky vekové kategórie a skupiny ľudí. Snažil som sa zveľaďovať stav budov a majetku. S mojou službou v Nitre je možné sa zoznámiť na www.ecavn.sk.

V r. 2000 - 2006 som bol seniorálnym presbyterom Dunajsko-nitrianskeho seniorátu. V r. 2006 – 2012 som bol seniorom Dunajsko-nitrianskeho seniorátu a viedol som vybudovanie Misijno-rekreačného zariadenia DNS v Jablňovciach. V r. 2012 – 2018 som bol seniorálnym presbyterom, v r. 2018 som bol zvolený za konseniora Dunajsko-nitrianskeho seniorátu. Od r. 2000 som koordinátor partnerstva DNS s dekanátom Kirchheim unter Teck (Württemberg, Nemecko).

V r. 1998 – 2003 som bol členom Výboru pre rozdeľovanie Partnerskej pomoci.

V r. 1999 – 2003 som bol členom Ekumenického výboru ECAV.

V r. 2000 – 2002 som bol podpredsedom Združenia evanjelických duchovných za Západný dištrikt.

Z úradu (podpredsa ZED, senior DNS), som bol členom Dištriktuálneho presbyterstva ZD, resp. dištr. konventu a synody.

V r. 2017 som bol zvolený za predsedu Synody ECAV na Slovensku za ordinovaných.

V r. 2003 – 2005 som bol šéfredaktorom časopisu Církevné listy, v r. 2006 – 2011 členom redakčnej rady.

Od r. 2006 som predsedom Občianskeho združenia Pavla Valáška, podporujúceho činnosť Evanjelickej zborovej diakonie Nitra – opatrovateľskej služby a misijné aktivity cirkevného zboru.

Od r. 1999 som členom a od r. 2014 dirigentom Nitrianskeho evanjelického spevokolu.

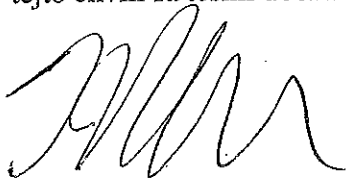
Cirk. zbor Nitra má živé partnerstvo s cirk. zbormi Our Saviour's v Naperville (USA), Oberlenningen (Württemberg) a Sázava (Česko).

Som Čestný občan mesta Naperville (2003), nositeľ Ceny primátora mesta Nitra (2014), nositeľ mestského ocenenia Dobrovoľník roka (2016). Som členom Spoločnosti Milana R. Štefánika a Konfederácie politických väzňov Slovenska.

Píšem texty do kresťanskej tlače, bývam pozývaný ako rečník do rôznych cirkevných i sekulárnych fór, skladám kresťanské piesne pre deti.

Manželka Eva v cirkevnom zbore pracuje s vysokoškolákmi, mladými mamičkami a v pastorálnej oblasti. Dospelá dcéra Magdaléna pracuje s deťmi a dospelý syn Adam pracuje s dorastom a mládežou.

Čestne prehlasujem, že nikdy som nespolupracoval s ŠtB. Dohovorím sa nemecky a anglicky. V tejto chvíli sa teším dobrému zdraviu.



Ivan Eľko, ev. a. v. farár v Nitre

Ivan El'ko, osobné stanovisko kandidáta.

Mojou skúsenosťou je, že reformačnom duchovnom dedičstve našej cirkvi i v zástupoch jej súčasných členov spočíva obrovská sila. Som odhodlaný spoločne s inými napomáhať, aby sa táto sila prebudila a viditeľne uplatnila v čo najväčšom rozsahu. To je motívom mojej kandidácie na úrad generálneho biskupa ECAV na Slovensku. To, čo dosiaľ bolo kľúčové v mojom zmysľaní a službe, by som chcel ponúknuť do služby celej cirkvi. Pritom mi ležia na srdci zvlášť tieto oblasti:

1. Vzťahy. Sme rozbití, množstvo ordinovaných i neordinovaných je z rozličných dôvodov rozladených, zranených, izolovaných, postavených proti sebe.

- Chceme zabojovať za celkovú zmenu atmosféry v ECAV. Som za ľudskosť, normálnosť a férovosť vo vzťahoch. Som za stály dialóg, lebo iba ten vedie k spolupráci a porozumeniu, k pokániu a odpusteniu. V budovaní jednoty chcem byť neúnavný. Posledným zmyslom nášho snaženia musí byť láska!
- Biele má byť bielym a čierne čiernym – aj keď by to malo bolieť – vo vzťahoch, v práci orgánov, v hodnotení faktov, v pôsobení médií, v riešení nepríjemných kázus.
- Ak si niekto počína zle, nemá byť dôležité, kto to je. Má sa riadne zodpovedať; obhájiť sa, alebo byť potrestaný.

2. Ozajstnosť. Iba rozhodnutie pre ozajstnosť vo viere dokáže dať človeku, rodinám, spoločenstvám orientáciu v zložitých morálnych a civilizačných dilemách, ktoré prináša súčasnosť.

- Túžim, aby v každodennom živote evanjelika mala pevné miesto Biblia, „prameň viery a pravidlo života“ a v našich zhromaždeniach bola poctivo a do dôsledkov vykladaná.
- Nachádzať v Písme svedectvo o spasení v Kristovi, smerovník pre život v Ňom, byť s Ním spojený láskou a nasledovaním, modlitebným životom, prijímaním sviatostí, službou, svedectvom a životom v spoločenstve, považujem za jednoduchý cieľ môjho vlastného života i života každého evanjelika. Toto je zdroj našej sily a vierohodnosti. Okolo tohto sa potom sústreďuje všetko ostatné.
- Tak veľmi vzácna vec, akou je poukazovanie na našu evanjelickú identitu či duchovný poklad Symbolických kníh, sa nikdy nesmie stať iba zisťnou slovnou frázou, odtrhnutou od ozajstného života viery.

3. Misia. ECAV je žiaľ najrýchlejšie sa zmenšujúcou cirkvou na Slovensku a my sme dlhší oslovenie evanjeliom veľkému počtu pasívnych evanjelikov i sekulárnych ľudí.

- Moju priazeň a podporu dosiaľ majú a vždy budú mať tí, ktorým záleží na misii, vychádzajúcej zo zdravých biblických prameňov evanjelickej viery, privádzajúcej ľudí do cirkvi a vedúcu ich k službe.
- Snažil by som sa posilniť službu zborov v mestách, kam migruje obyvateľstvo.
- Podporoval by som tých, ktorí zápasia v existenčne i pastorálne zložitých podmienkach vidieku.

4. Reštrukturalizácia. ECAV už roky hľadá efektívnejší model svojho územno-právneho usporiadania.

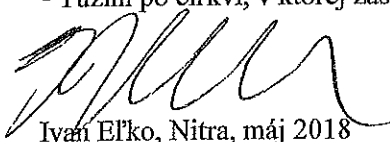
- Chceme zahájiť dôkladnú diskusiu o jestvujúcich návrhoch a reálne ju dokončiť. Napokon budem rešpektovať rozhodnutie synody v tejto veci.
- Osobne túžim po cirkvi, ktorej správa je zdravo luteránsky decentralizovaná a ktorej zložky (rozličné COJ, diakonia, školstvo, misia) sú navzájom prepojené živými väzbami priateľstva a partnerstva. Žijúcej predovšetkým v zboroch a v prirodzených regiónoch (seniorátoch), majúca však silné povedomie jednoty.
- Zmena štruktúry ECAV, to je aj citlivé riešenie situácie nízkopočetných cirkevných zborov, ktoré nie sú schopné zaistiť svoje samostatné bohoslužobné, správne a ekonomické fungovanie.

5. Financovanie. Viac ako polovica prostriedkov, ktoré ECAV potrebuje na svoju existenciu, pochádza od štátu a zo zahraničnej pomoci.

- Tému darcovstva, dobročinnosti a služby vidím ako biblicky legitímnu a existenčne kľúčovú tému, podmieňujúcu nezávislosť našej cirkvi, všestranný rozvoj a napokon i prežitie.
- Chceme viesť silnejších k solidarite so slabšími. Túžim, aby sa Generálna podpora stala oveľa efektívnejším nástrojom podpory.
- Transparentnosť vo financiách musí jestvovať na všetkých úrovniach správy cirkvi.

6. Služba. Do duchovnej služby prichádza čoraz menší počet ordinovaných pracovníkov.

- Aj zmena kvality vzťahov, pozitívne tvorivé zápasy v misii, diakonii, školstve a lepší ekonomický stav cirkvi môžu byť cestou k tomu, aby sa farárske povolanie stalo príťažlivejším pre šikovných mladých ľudí.
- Budeme čoraz odkázanejšími na pomoc neordinovaných i v bohoslužobnej, katechetickej či pastorálnej oblasti. Chceme motivovať k rešpektovaniu ich služby, zasadiť sa o ich primerané vzdelávanie a budovať s nimi partnerstvo bez súperenia.
- Túžim po cirkvi, v ktorej zastávať funkciu nebude strašiakom, ale ct'ou a radosťou.



Ivan El'ko, Nitra, máj 2018